

24 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΜΥΝΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 490/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Ακυρωτική δικαστική απόφαση — Συνέπειες —
Όρια ακυρωτικής δικαιοδοσίας.

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Έλλειψη αιτιολογίας — Αιτιολογία υπό το φως ακυρωτικής απο-
φάσεως που αφορούσε και την έλλειψη αιτιολογίας — Εκ νέου πλημ-
μέλεια της αιτιολογίας — Περιστάσεις.

10 Στρατός της Δημοκρατίας — Καταλληλότητα προσωπικού — Η σχετική
πάγια Διαταγή — Κριτήρια — Το κριτήριο της εξωτερικής εμφάνισης
δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνεται στα κριτήρια.

15 Ο αιτητής προσέβαλε για δεύτερη φορά την κρίση του ως ακαταλ-
λήλου για υπηρεσία στο στρατό. Είχε προηγηθεί ακυρωτική απόφα-
ση για την κρίση αυτή την οποία ακολούθησε επανεξέταση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

20 1. Η διοίκηση μετά την ακύρωση της απόφασης του Υπουργού στην
υπόθεση **Χριστοδούλου v. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 2028, εί-
χε υποχρέωση να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου
και να επανεξετάσει το όλο θέμα έχοντας πάντα υπόψη το περιε-
χόμενο της ακυρωτικής απόφασης.

Το κατά πόσο ο αιτητής υπέστη ζημιά ως αποτέλεσμα της ακυρωθείσας πράξης, ως επίσης και το ύψος μιας ενδεχόμενης ζημιάς, εκφεύγουν της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

2. Το μόνο θέμα που εγείρεται στη παρούσα προσφυγή, είναι κατά πόσο κατά την επανεξέταση η διοίκηση έχει παράσχει ικανοποιητική αιτιολογία με βάση πάντοτε το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης, σε σημείο που να θεραπεύει το τρωτό της αιτιολογίας που διαπίστωσε ο ακυρωτικός Δικαστής. 5 10

Η υγειονομική επιτροπή κατά την επανεξέταση θεώρησε πως ο αιτητής παρουσιάζει ραιβό αγκώνα που προήλθε από παλιό κάταγμα με υπολείμματα λειτουργικών διαταραχών και συγκεκριμένα περιορισμό υπτιασμού, ώστε να του προκαλεί προβλήματα στην εκτέλεση των καθηκόντων του ως Αξιωματικού. Επίσης έκρινε πως η παραμόρφωση του αγκώνα του αιτητή δεν είναι συμβιβασίμη με την παρουσία και την εξωτερική του εμφάνιση. 15

Σύμφωνα με το περιεχόμενο της παρ. 53 της Πάγιας Διαταγής (δέστε απόσπασμα από την ακυρωτική απόφαση ανωτέρω), το κάταγμα πρέπει να προκαλεί λόγω της θέσης του έκδηλες και σοβαρές λειτουργικές διαταραχές. Επίσης σύμφωνα με την παράγρ. 678, η πάθηση πρέπει να προκαλεί ανικανότητα στην κανονική και ακριβή εκτέλεση των χειρισμών του όπλου. Στην προκειμένη περίπτωση η υγειονομική επιτροπή ανέφερε πως ο αιτητής παρουσίαζε λειτουργικές διαταραχές (περιορισμός υπτιασμού), χωρίς όπως να προσδιορίζει κατά πόσο ο βαθμός του περιορισμένου υπτιασμού είναι τέτοιος ώστε να συνιστά έκδηλη και σοβαρή λειτουργική διαταραχή και επίσης κατά πόσο αυτή προκαλεί ανικανότητα στη χρήση όπλου. 20 25 30

Το Δικαστήριο στην *Χριστοδούλου* αναφέρθηκε στο επιθυμητό να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη η Πάγια Διαταγή για την αιτιολόγηση των πορισμάτων της υγειονομικής επιτροπής. 35

Έχοντας υπόψη το περιεχόμενο του πορίσματος της υγειονομικής επιτροπής κατά την επανεξέταση, θεωρείται πως και στην προκειμένη περίπτωση δε συνδέεται η πάθηση του αιτητή με τις πρόνοιες της Πάγιας Διαταγής. Συνεπώς, και η απόφαση του Υπουργού που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής εφόσον βασίστηκε στο πόρισμα της υγειονομικής επιτροπής, θα πρέπει να ακυρωθεί. 40

3. Επιπρόσθετα, η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί και για το ότι κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της η υγειονομική επιτρο-

πή έλαβε υπόψη στοιχείο που δεν περιλαμβάνεται στην Πάγια Διαταγή καιή στους σχετικούς Κανονισμούς.

5 Είηαι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως η υγειονομική επιτροπή απέρριψε τον αιτητή ως ακατάλληλο λόγω της εξωτερικής του εμφάνισης, στοιχείο το οποίο δεν καθορίζεται από το νόμο, ούτε προνοείται στην Πάγια Διαταγή. Δεν έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου ολόκληρο το περιεχόμενο της Πάγιας Διαταγής, ο δικηγόρος όμως για τους καθ' ων η αίτηση δεν έχει αντικρούσει τον ισχυρισμό
10 ότι τέτοιο κριτήριο δεν περιλαμβάνεται στην Πάγια Διαταγή.

15 Παρέπεμψε μόνο στον Καν. 5(2)(στ) της ΚΔΠ 90/90 και 5(2)(στ) και (ζ) της ΚΔΠ 91/90, στους οποίους πάλι δε γίνεται οποιαδήποτε αναφορά στο θέμα της εξωτερικής εμφάνισης των υποψηφίων. Δεν μπορεί να θεωρηθεί πως η αναφορά σε "σωματικά προσόντα που καθορίζονται από καιρό σε καιρό με απόφαση του Υπουργού" (Καν. 5(2)(στ), ΚΔΠ 91/90) καλύπτει το θέμα. Ούτε έχει τεθεί ενώπιον του δικαστηρίου οποιαδήποτε σχετική με το θέμα απόφαση του Υπουργού.
20

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση με την οποία ο Αιτητής κρίθηκε ως ακατάλληλος για φοίτηση στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων.

30 *Ι. Νικολάου για Μαρκίδη, Μαρκίδη & Σία, για τον Αιτητή.*

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής είχε απορριφθεί το 1993 για φοίτηση στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων από τον Υπουργό Άμυνας, γιατί η υγειονομική επιτροπή που είχε συσταθεί ειδικά για το θέμα, δεν τον έκρινε κατάλληλο για υπηρεσία στο Στρατό της Δημοκρατίας "λόγω ραιβού αγκώνος συνεπεία παλαιού κατάγματος εις κακήν θέσιν πορωθέντος".
40

Ο αιτητής πρόσβαλε την εν λόγω απόφαση με την προσφυγή αρ. 836/93, για την οποία δόθηκε απόφαση στις 14.10.93 από τον αδελ-

φό Δικαστή Αρτεμίδα (Χριστοδούλου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 2028). Ο λόγος για τον οποίο ακυρώθηκε η απόφαση του Υπουργού ήταν η ανεπάρκεια της αιτιολογίας της. Το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση είναι σχετικό:

5

“(β)Είναι βάσιμο όμως το παράπονο του αιτητή για ελλειπή αιτιολογία της επίδικης απόφασης. Στην έκθεσή της η υγειονομική επιτροπή, στο σχετικό δελτίο που αφορά στον αιτητή, αναφέρει, κάτω από τις “παρατηρήσεις”, “Ακατάλληλος λόγω ραιβού αγκώνος συνεπεία παλαιού κατάγματος εις κακήν θέσιν πορωθέντος”. 10

Είναι φυσικό σε μια ιατρική γνωμάτευση, που απολήγει στην κρίση πως ένας υποψήφιος είναι ακατάλληλος για κάποια ιδιότητα, να διαπιστώνεται κάποιου είδους πάθηση. Η ιατρική όμως γνωμάτευση από μόνη της μπορεί να είναι ελλιπής ως προς το βασικό ζητούμενο, την καταλληλότητα δηλαδή του υποψηφίου για την ιδιότητα που διεκδικεί, αν δεν προστεθεί σ’ αυτή και το στοιχείο που μόνο οι ειδήμονες μπορούν να δώσουν, αυτό δηλαδή που θα συνδέσει την πάθηση με την ακαταλληλότητα του υποψηφίου για την ιδιότητα που επιδιώκει. Είναι γι’ αυτόν ακριβώς το λόγο που, πολύ ορθά κατά τη γνώμη μου, το Υπουργείο Άμυνας και το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Φρουράς, έχουν εκδώσει μια πάγια διαταγή με κατευθυντήριες γραμμές αναφορικά με τις παθήσεις, που καθιστούν κάποιο υποψήφιο σωματικά ανίκανο για τις στρατιωτικές σχολές. 15 20 25

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας λέει πως η διαταγή αυτή δεν είναι δεσμευτική για την υγειονομική επιτροπή, που είναι η μόνη αρμόδια κατά νόμο να γνωμοδοτήσει πάνω στο ζήτημα. Αυτό είναι ορθό. Στο χώρο όμως του αναθεωρητικού ελέγχου, κατά την εφαρμογή του νόμου, υπεισέρχονται και ζητήματα ορθής διοικητικής λειτουργίας, σύμφωνα με τις γνωστές αρχές του δικαίου. 30

Ειδικά λοιπόν για την περίπτωση του ραιβού αγκώνος, αναφέρονται τα εξής στην πάγια διαταγή: 35

παραγρ. 53: “Κάταγμα ουδόλως ή ατελώς ή εις κακήν θέσιν πορωθέν και προκαλούν, ως εκ της θέσεώς του, εκδήλους και σοβαράς λειτουργικάς διαταραχές. 40

παραγρ. 678: Η παρέκκλισις του άξονος του αντιβραχίου προς τα έξω ή έσω, εφ’ όσον προκαλεί ανικανότητα περί την κανονικήν και ακριβή εκτέλεσιν των χειρισμών του όπλου”.

5 Επαναλαμβάνω πως, πολύ ορθά έχει εκδοθεί η πιο πάνω διαταγή, γιατί προέρχεται από το πιο αρμόδιο σώμα να γνωρίζει ποια είδη παθήσεων καθιστούν ένα άτομο σωματικά ανίκανο για στρατιωτική υπηρεσία. Είναι δε φανερό από το περιεχόμενο της πως η διαταγή έχει εκδοθεί σε συνεργασία των στρατιωτικών και ιατρικών υπηρεσιών.

10 Στο πόρισμα της υγειονομικής επιτροπής, που παραθέτω πιο πάνω, δεν αναφέρεται πως η πάθηση του αιτητή έχει τις συνέπειες που αναφέρονται στη διαταγή. . . . . Ναι, η πάγια διαταγή δεσμεύει κατά νόμο την υγειονομική επιτροπή, αλλά, για τους λόγους που αναφέρω πιο πάνω, πρέπει να λαμβάνεται πολύ σοβαρά υπόψη στην αιτιολόγηση των πορισμάτων της.

15 Στην υπόθεσή μας η κρίση της υγειονομικής επιτροπής είναι ελλειπής και συμπαρασύρει την επίδικη απόφαση του Υπουργού, η οποία και ακυρώνεται.”

20 Μετά την έκδοση της πιο πάνω ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου, η υγειονομική επιτροπή επανεξέτασε την περίπτωση του αιτητή και σε σχετικό πρακτικό της ημερ. 21.12.94 (Παράρτημα 1 στην Ένσταση) ανέφερε τα ακόλουθα:

25 “α. Ο υποψήφιος Χριστοδούλου Χαράλαμπος του Σάββα, κατά την εξέτασή του από την επιτροπή στις 31 Αυγούστου 93 παρουσίασε ραιβό αγκώνα (παραμόρφωση) από παλαιό κάταγμα της άρθρωσης με υπολείμματα λειτουργικών διαταραχών (περιορισμός υπτιασμού).

30 β. Η αναφερόμενη παραμόρφωση της άρθρωσης αφ’ ενός προκαλεί προβλήματα στην εκτέλεση των καθηκόντων ενός αξιωματικού, αφ’ ετέρου δε, δεν είναι συμβιβάσιμη με την παρούσα και την εξωτερική εμφάνισή του.”

35 Το θέμα τέθηκε ενώπιον του Υπουργού Άμυνας, ο οποίος στις 8.2.95 συμφώνησε με την άποψη της υγειονομικής επιτροπής για τη μη επιλογή του αιτητή. Η απόφαση του Υπουργού κοινοποιήθηκε στους δικηγόρους του αιτητή με επιστολή ημερ. 28.2.95 (Παράρτημα 3) και ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή με
40 τα ακόλουθα δύο αιτήματα θεραπείας:

“1. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η διοικητική πράξη και/ή απόφαση των καθ’ ων η Αίτηση που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολήν ημ. 28.2.95, φωτοαντίγραφο της οποίας

επισυνάπτεται ως Τεκμήριο Α, και με την οποίαν ο αιτητής κρίθηκε ως ακατάλληλος για φοίτηση στην Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

5

2. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη και/ή άρνηση των καθ' ων η αίτηση να συμμορφωθούν προς την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αίτηση Ακυρώσεως υπ' αρ. 836/93 και/ή να αποκαταστήσουν την ζημία και/ή τις συνέπειες που προξένησε η ακυρωθείσα πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η αίτηση, που είχε κοινοποιηθεί στον αιτητή με την επιστολή ημ. 16.9.93, φωτοαντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται ως Τεκμήριο Β, είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.”

10

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν από το δικηγόρο του αιτητή είναι οι ακόλουθοι:

1. Έμπρακτη αδυναμία της διοίκησης για αποκατάσταση του αιτητή λόγω του χρόνου που παρήλθε και ευθύνη προς αποζημίωσή του. Ο αιτητής έχει υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά γιατί ακόμα κι αν κατά την επανεξέταση αυτός εκρίνετο ακατάλληλος για φοίτηση στη Σχολή Ευελπίδων, χάθηκε η δυνατότητα φοίτησής του τόσο για το έτος 1993-1994 όσο και για το έτος 1994-1995.
2. Έλλειψη δέουσας έρευνας, πλάνη περί τα πράγματα και/ή το νόμο. Η διαπίστωση της υγειονομικής επιτροπής για την κατάσταση του αιτητή δεν είναι αποτέλεσμα κλινικής και εργαστηριακής εξέτασης, αναφορικά με την ακριβή έκταση και συνέπειες της πάθησης.
3. Κατάχρηση εξουσίας, παράβαση νόμου και δεδικασμένου, όπως επίσης και ανεπαρκής αιτιολογία.
4. Η επιτροπή έλαβε υπόψη κριτήριο που δεν προνοείται στο νόμο ή στην πάγια Διαταγή.

20

25

30

Ως προς τον πρώτο λόγο ακυρότητας, θεωρώ πως αυτός δεν επιδέχεται εξέτασης στην παρούσα προσφυγή, όπως επίσης και η δεύτερη θεραπεία που ζητά ο αιτητής στην Αίτησή του.

35

Η διοίκηση μετά την ακύρωση της απόφασης του Υπουργού στην **Χριστοδούλου** είχε υποχρέωση να συμμορφωθεί με την από-

φραση του Δικαστηρίου και να επανεξετάσει το όλο θέμα έχοντας πάντα υπόψη το περιεχόμενο της ακυρωτικής απόφασης.

5 Το κατά πόσο ο αιτητής υπέστη ζημιά ως αποτέλεσμα της ακυρωθείσας πράξης, ως επίσης και το ύψος μιας ενδεχόμενης ζημιάς, εκφεύγουν της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Στο σύγγραμμα της Δήμητρας Κοντόγιωργα-Θεοχαροπούλου "Αι συνέπειαι της ακυρώσεως διοικητικής πράξεως έναντι της διοικήσεως κατόπιν ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως", αναφέρονται τα ακόλουθα στις σελ. 233-235:

15 "Είναι βέβαιον ότι η έννοια της αποκαταστάσεως είναι διάφορος της εννοίας της αποζημιώσεως διά ζημίαν εκ της ακυρωθείσης πράξεως. Ήτοι η ευθύνη της Διοικήσεως δι' αποζημιώσιν ουδέποτε απορρέει αυτομάτως από την δικαστικήν ακύρωσιν. Και τούτο διότι ναι μεν η παρανομία είναι αναγκαία προϋπόθεσις της αστικής ευθύνης του Κράτους, αλλά δεν είναι και η μόνη.

20 Συνεπώς, η ακύρωσις μιας παρανόμου πράξεως κατόπιν ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως, δεν επισύρει αυτομάτως και την ευθύνη της Διοικήσεως (ή του επιχειρούντος την παράνομον πράξιν οργάνου). Το δικαίωμα της αποζημιώσεως δεν γεννάται ipso facto εκ της ακυρωτικής αποφάσεως. . .

25 .....

30 . . . Δεν δύναται να συγκαταλεχθή μεταξύ των αμέσων και αυτομάτων αποτελεσμάτων της ακυρώσεως και η ευθύνη της Διοικήσεως προς αποζημιώσιν. Διότι ακριβώς η ακύρωσις έχει αιτίαν την παρανομίαν της διοικητικής πράξεως, ενώ η ευθύνη προς αποζημιώσιν έχει γενεσιουργόν αιτίαν την προξηνηθείσαν ζημίαν εκ της παρανόμου πράξεως. Ο ακυρωτικός δικαστής δεν κρίνει περί της δευτέρας, αλλά μόνον περί της νομιμότητος της προσβληθείσης πράξεως. Άλλαι αι προϋποθέσεις της ακυρώσεως της πράξεως και άλλαι αι της αγωγής αποζημιώσεως.

35

.....

40 Συνεπώς, οιαδήποτε άρνησις ή παράλειψις της Διοικήσεως προς καταβολήν αποζημιώσεως, εν προκειμένω, δεν συνιστά παραβίασιν του δεδικασμένου της ακυρωτικής αποφάσεως ή παράλειψιν οφειλομένης νομίμου ενεργείας.

Ο αιτών αποκατάστασιν υπό την μορφήν αποζημιώσεως διά

ζημίαν θετικήν ή αποθετικήν, την οποίαν επέφερεν η ακυρωθείσα πράξις κατά τον χρόνον που ίσχυσεν, έχει ως μέσον αμύνης την δυνατότητα να προσφύγη εις τα πολιτικά δικαστήρια, . . .”

Με βάση τα πιο πάνω το Δικαστήριο δεν μπορεί να επιληφθεί του πρώτου λόγου ακυρότητας, ούτε της δεύτερης θεραπείας που ζητείται στην Αίτηση, εφόσον δεν πρόκειται για αίτημα για ακύρωση εκτελεστής διοικητικής πράξης με βάση το Άρθρο 146(1) του Συντάγματος, αλλά αίτημα για αποζημίωση που όπως ήδη λέχθηκε, εκφεύγει της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου τούτου. 5 10

Όπως ήδη έχει λεχθεί, το Δικαστήριο στην *Χριστοδούλου* ακύρωσε την απόφαση του Υπουργού Άμυνας που λήφθηκε το 1993, λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας σε συσχετισμό με τις πρόνοιες της σχετικής Πάγιας Διαταγής. 15

Το θέμα επανεξετάστηκε από την υγειονομική επιτροπή και κατά την επανεξέταση η υγειονομική επιτροπή έδωσε κάποια εξήγηση ως προς το γιατί κατά την κρίση της ο αιτητής ήταν ακατάλληλος για φοίτηση στη Σχολή Ευελπίδων. 20

Συνεπώς το μόνο θέμα που εγείρεται στην παρούσα προσφυγή, είναι κατά πόσο κατά την επανεξέταση η διοίκηση έχει παράσχει ικανοποιητική αιτιολογία με βάση πάντοτε το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης, σε σημείο που να θεραπεύει το τρωτό της αιτιολογίας που διαπίστωσε ο ακυρωτικός Δικαστής. 25

Η υγειονομική επιτροπή κατά την επανεξέταση θεώρησε πως ο αιτητής παρουσιάζει ραιβό αγκώνα που προήλθε από παλιό κάταγμα με υπολείμματα λειτουργικών διαταραχών και συγκεκριμένα περιορισμό υπτιασμού, ώστε να του προκαλεί προβλήματα στην εκτέλεση των καθηκόντων του ως Αξιωματικού. Επίσης έκρινε πως η παραμόρφωση του αγκώνα του αιτητή δεν είναι συμβιβάσιμη με την παρουσία και την εξωτερική του εμφάνιση. 30 35

Σύμφωνα με το περιεχόμενο της παρ. 53 της Πάγιας Διαταγής (δέστε απόσπασμα από την ακυρωτική απόφαση ανωτέρω), το κάταγμα πρέπει να προκαλεί λόγω της θέσης του έκδηλες και σοβαρές λειτουργικές διαταραχές. Επίσης σύμφωνα με την παράγρ. 40 678, η πάθηση πρέπει να προκαλεί ανικανότητα στην κανονική και ακριβή εκτέλεση των χειρισμών του όπλου. Στην προκειμένη περίπτωση η υγειονομική επιτροπή ανάφερε πως ο αιτητής παρουσίαζε λειτουργικές διαταραχές (περιορισμός υπτιασμού), χωρίς όπως

να προσδιορίζει κατά πόσο ο βαθμός του περιορισμένου υππιασμού είναι τέτοιος ώστε να συνιστά έκδηλη και σοβαρή λειτουργική διαταραχή και επίσης κατά πόσο αυτή προκαλεί ανικανότητα στη χρήση όπλου.

5

Το Δικαστήριο στην **Χριστοδούλου** αναφέρθηκε στο επιθυμητό να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη η Πάγια Διαταγή για την αιτιολόγηση των πορισμάτων της υγειονομικής επιτροπής.

10

Έχοντας υπόψη το περιεχόμενο του πορίσματος της υγειονομικής επιτροπής κατά την επανεξέταση, θεωρώ πως και στην προκειμένη περίπτωση δεν συνδέεται η πάθηση του αιτητή με τις πρόνοιες της Πάγιας Διαταγής. Συνεπώς, και η απόφαση του Υπουργού που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής εφόσον βασίστηκε στο πόρισμα της υγειονομικής επιτροπής, θα πρέπει να ακυρωθεί.

15

Επιπρόσθετα, βρίσκω πως η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί και για το ότι κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της η υγειονομική επιτροπή έλαβε υπόψη στοιχείο που δεν περιλαμβάνεται στην Πάγια Διαταγή και/ή στους σχετικούς Κανονισμούς.

20

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως η υγειονομική επιτροπή απέρριψε τον αιτητή ως ακατάλληλο λόγω της εξωτερικής του εμφάνισης, στοιχείο το οποίο δεν καθορίζεται από το νόμο, ούτε προνοείται στην Πάγια Διαταγή. Δεν έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου ολόκληρο το περιεχόμενο της Πάγιας Διαταγής, ο δικηγόρος όμως για τους καθ' ων η αίτηση δεν έχει αντικρούσει τον ισχυρισμό ότι τέτοιο κριτήριο δεν περιλαμβάνεται στην Πάγια Διαταγή.

25

30

Παρέπεμψε μόνο στον Καν. 5(2)(στ) της ΚΔΠ 90/90 και 5(2)(στ) και (ζ) της ΚΔΠ 91/90, στους οποίους πάλι δεν γίνεται οποιαδήποτε αναφορά στο θέμα της εξωτερικής εμφάνισης των υποψηφίων. Δεν μπορώ να θεωρήσω πως η αναφορά σε “σωματικά προσόντα που καθορίζονται από καιρό σε καιρό με απόφαση του Υπουργού” (Καν. 5(2)(στ), ΚΔΠ 91/90) καλύπτει το θέμα. Ούτε έχει τεθεί ενώπιόν μου οποιαδήποτε σχετική με το θέμα απόφαση του Υπουργού.

35

40

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, θεωρώ πως η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.